

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2310010117
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2310010117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obžalovanému M. W. a spol., pre trestný čin hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.05.2005 a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu v Galante sp. zn. 1T/31/2010, zo dňa 12.06.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.02.2015 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok ohľadne obžalovaných M. W. a M. Z. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § X22 ods. 3 Trestného poriadku sa odsudzujú :

1/ obžalovaný M. W., nar. X.XX.XXXX v Z., bytom A., A. č. XXXX/X,
podľa § 235a ods. 1, § 35 ods. 1, § 40 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

2/ obžalovaný M. Z., nar. XX.X.XXXX v Z., trvale bytom A., M. č. XX/XX, prechodne bytom O. ul. č. XXXX/XX, A.,
podľa § 235 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, § 53 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 2.000,- Eur,

Podľa § 54 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 vymožená suma trestu prepadá štátu.

Podľa § 54 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 sa pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného P. O., nar. XX.XX.XXXX, **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný M. W. uznaný vinným zo spáchania trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a

trestného činu vydierania formou spolupáchatelstva podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005; obžalovaný P. O. z trestného činu vydierania formou spolupáchatelstva podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005; obžalovaný M. Z. z trestného činu vydierania formou spolupáchatelstva podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný M. W. niekedy koncom mesiaca október roku 2002 v presnejšie nezistený deň prišiel do baru zv. Q. v A. na G. A. za spolujateľom uvedeného baru K. Z., ktorého pod hrozbou ublíženia na zdraví a rozbitia zariadenia baru nútil, aby mu platil finančnú hotovosť v sume 132,78 Eur (4.000,- Sk) mesačne, za tzv. ochranu baru, ktorú mu platil pravidelne vždy do 13-teho v mesiaci z obavy, že svoje vyhrážky a hrozby vykoná,

2/ obžalovaní M. W., P. O. a M. Z. v presnejšie nezistený deň v druhej polovici mesiaca marec v roku 2003 prišli do baru zv. Q. v A. na G. A. za majiteľmi baru K. Z. a V. Z. a pod hrozbou násillia, ublíženia na zdraví a rozbitia zariadenia baru Q. ich nútili, aby odvolali svoje svedecké výpovede vykonané na Obvodnom oddelení Policajného zboru Sereď vo veci trestného činu ublíženia na zdraví, z ktorého skutku bol na základe svedeckých výpovedí neskôr obvinený P. O., pričom M. Z. bez vedomia spoluobvinených na zdôraznenie svojich vyhrážok, aby zmenili svoje výpovede, vytiahol nôž, ktorý priložil ku krku K. Z., pričom mu nespôsobil žiadne zranenia,

3/ obžalovaný P. O. v čase okolo 00,30 hod. dňa 15.03.2003 v bare Q. v A. na G. A. fyzicky napadol M. O. tak, že ju udrél pästou do oblasti tváre, následkom čoho ona spadla na zem, čím jej spôsobil zranenia vo forme otrasu mozgu, tržnú ranu na ľavej ušnici, poranenia palca pravej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní od 15.03.2003 do 16.04.2003.

Za to im bol uložený :

Obžalovanému M. W. podľa § 235a ods. 1, § 35 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny;

Obžalovanému M. Z. podľa § 235 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov;

u obžalovaného P. O. podľa § 235 ods. 2, § 37 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože sa má zato, že trest uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK 2T 12/2012, zo dňa 25.09.2012, právoplatný dňa 03.04.2013 je dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bol poškodený K. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., ul. C. G. č. XXXX, s nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občiansko-právnych.

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku boli oslobodení :

Obžalovaný M. W. z trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktorý mal spáchať tak, že

obžalovaný M. W. dňa 24.03.2003 v čase okolo 18.00 hod. v Sereď pred Obchodným domom Jednota na ul. M.R. Štefánika potom, čo telefonicky zavola na toto miesto V. M., ktorého pod hrozbou násillia

nútil, aby mu platil finančnú hotovosť v sume 165,97 Eur (5.000,- Sk) mesačne za tzv. ochranu baru Z., nachádzajúceho sa na G. A. XXXX v A., ktorý prevádzkuje sestra V. M. V. M., čo V. M. odmietol, na čo sa mu začal M. W. vyhrážať ublížením na zdraví a či chce dopadnúť ako jeho otec, ktorý bol zavraždený. Po odchode V. M. do baru Z. prišiel za ním M. W., telefonicky vylákal V. M., aby vyšiel von pred bar a sadol si do osobného motorového vozidla zn. Audi A6, v ktorom sedel M. W., ktorý sa mu opätovne vyhrážal a žiadal od neho finančnú hotovosť za ochranu baru, čo V. M. znova odmietol.

P. O. z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktorý mal spáchať tak ,že

obžalovaný P. O. dňa 08.04.2003 v čase okolo 00.30 hod. v miestnom bare v obci O. A.. XX po predchádzajúcich urážkach čašníkov baseballovou palicou, ktorú zobral zo svojho motorového vozidla, prešiel za barový pult, kde začal udierať do zariadenia baru, rozbíjal fľaše plné alkoholických nápojov a poháre, čím pre majiteľa baru Z. A. spôsobil škodu vo výške 209,12 Eur (6.300,- Sk),

pretože nebolo preukázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní, ktorým sa domáhali zrušenia napadnutého rozsudku a následného oslobodenia spod obžaloby.

Obžalovaný P. O. sa tiež alternatívne domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia vecí súdu prvého stupňa. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že vec bola vrátená prokurátorovi na došetrenie ešte dňa 20.09.2004 z dôvodu doplnenia dokazovania za účelom zistenia, kto navštevoval bar Z., výsluchom svedkov na správanie obžalovaných a výsluchom svedkov, ktorí by sa vyjadrili k incidentu. Vec však v prípravnom konaní nebola riadne došetrená, dôkazná situácia zostala pôvodná. Ďalej poukázal na to, že z trestnej činnosti ho usvedčuje výlučne poškodený K. Z.. Tento na pojednávaní konanom na Okresnom súde v Galante najskôr ako poškodený si uplatnil náhradu škody vo výške 10.046,04 Eur titulom ušlého zisku, ktorý mu vznikol tým, že mu ubudla návštevnosť v bare počas obdobia november 2002 až máj 2003. Uplatnil aj náhradu škody, ktorú nevedel bližšie vyčíslť a samozrejme ani zdokladovať. Potom ako svedok a poškodený vypovedal, že obžalovaní začali ich bar navštevovať niekedy v septembri 2002, robili výtržnosti, rozbíjali zariadenie baru, nechávali veľké účty. Svedok síce vypovedal, že bar navštevovalo okolo 100 ľudí, nevedel však konkrétne vymenovať ani jednu osobu , ktorá by mohla byť k výtržnostiam vypočítaná. Taktiež nepredložil zošit, kde si podľa jeho vyjadrenia značil nezaplatené účty. Vina obžalovaných preto na spáchaní skutkov preukázaná nebola.

Ďalej poukázal na to, že výpoveď svedka V. Z. bola prečítaná aj napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na jej prečítanie v zmysle Trestného poriadku. Súd aj napriek tomu, že obžalovaní a ich obhajcovia nesúhlasili s prečítaním svedeckej výpovede, takto učinil s odôvodnením, že svedok V. Z. sa zdržuje mimo územia SR, v Anglicku, čo potvrdzuje predvolanie, ktoré mu bolo doručené a ktoré prevzal dňa 27.04.2013. Prokurátorka preto navrhla prečítať jeho výpoveď s poukazom na ustanovenie § 263 ods. 3 písm. a/ Trestného poriadku s odôvodnením, že svedok sa dlhodobo zdržuje v cudzine. Tým, že súd prvého stupňa nevyužil všetky možnosti zabezpečenia svedka a prečítal jeho výpovede z prípravného konania výrazným spôsobom porušil právo obžalovaných na obhajobu.

Tiež poukázal na nesprávne závery znalkyne PhDr. Evy Heftyovej PhD., nakoľko znalci nenáleží hodnotiť vierohodnosť akejkoľvek výpovede.

Obžalovaný M. W. prostredníctvom obhajcu v dôvodoch odvolania tiež alternatívne navrhol, zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, pričom v písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu poukázal v podstate na rovnaké skutočnosti ako obžalovaný P. O. ohľadne nedostatočného došetrenia veci tak, ako to požadoval súd pri vrátení veci na došetrenie, na nesprávny postup pri prečítaní výpovede svedka V. Z., pričom v tejto súvislosti uviedol, že svedok sa v určitej dobe v čase konania hlavných pojednávaní nachádzal aj na Slovensku, pričom súd bol na to upozornený, avšak túto informáciu súd nevyužil a neurčil pojednávanie v termíne , kedy mohol zabezpečiť výsluch tohto svedka, na nezákonné závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. Evy Heftyovej PhD., ktorej neprináleží hodnotiť vierohodnosť akejkoľvek výpovede ani prípadnú motiváciu. V ďalšej časti odvolania sa zaoberal uloženým trestnom odňatím slobody, ktorý je neprimerane prísny a to najmä vzhľadom na neprimeranú dĺžku konania v dôsledku jeho prietahov zo strany orgánov činných v trestnom konaní.

Ak súd vyhodnotil dôkazy v jeho neprospech tak, že ho uznal vinným, mal pri ukladaní trestu použiť zmierňovacie ustanovenie § 40 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona. Prieťahy v konaní nemožno pričítať jemu za vinu, ani ďalším obžalovaným, pretože v žiadnom prípade neprispeli k predĺženiu konania. Je zrejmé, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní nepochybne došlo k neprimeraným prieťahom, čím bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 38 ods. 2 Listiny základných práv, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To 5/2010, zo dňa 09.11.2011.

Obžalovaný M. Z. sa rovnako alternatívne odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa, prípadne, ak súd bude mať za to, že dokazovanie bolo dostatočne vykonané a uzná vinu, žiadal uložiť primeraný peňažný trest. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu podrobne poukazoval na to, že neboli splnené podmienky pre prečítanie výpovede svedka V. Z.. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR Er 14/1966, ďalej poukázal na to, že ani doplneným dokazovaním, ktoré považuje za nedostatočné, sa nepodarilo odstrániť rozpory, ktoré vo veci boli. Rovnako v tejto súvislosti poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR ako aj judikatúru Ústavného súdu Českej republiky.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo a tak zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav veci, konanie obžalovaných posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie v tomto smere aj náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaní spáchanie trestnej činnosti v celom rozsahu popreli. Napriek tomu bol obžalovaný M. W. zo spáchania trestného činu usvedčený výpoveďami K. Z. a V. Z., ktorí podrobne opísali násilné konanie obžalovaného. Z ich výpovedí je zrejmé, že obžalovaný pod hrozbou násillia ich nútil k poskytovaniu finančných prostriedkov za služby, ktoré im boli proti ich vôli vnútené. Jednalo sa o služby tzv. ochrana baru, za čo si obžalovaný M. W. mesačne od poškodených uplatňoval finančnú sumu vo výške 4.000,- Sk. Služby si u obžalovaného M. W. neobjednali, boli im zo strany obžalovaného vnútené pod hrozbou poškodenia zariadenia ich baru, eventuálne použitia násillia voči ich osobám ako aj zákazníkom baru. Pre peniaze vždy ku dňu 13-teho v mesiaci chodili tzv. biletári, ktorých svedkovia poznali pod menom B. a P..

Zo spáchania trestnej činnosti v bode 2/ boli rovnako usvedčení výpoveďami svedkov V. Z. a K. Z., z ktorých vyplýva, že obžalovaní po vzájomnej dohode prostredníctvom obžalovaného M. Z. pod hrozbou použitia násillia ako aj násillím pôsobili na nich, aby vypovedali v prospech P. O. v trestnom konaní ohľadne ublíženia na zdraví poškodenej M. O.. Konkrétne potvrdili tú skutočnosť, že pri tomto nátlaku obžalovaný M. Z. použil nôž, ktorý smeroval ku krku K. Z.. Okrem toho svedok K. Z. vo svojej výpovedi ozrejmil i tú skutočnosť, že obžalovaní M. W., P. O. na neho pôsobili, aby vypovedal v prospech obžalovaného P. O. aj mimo barových priestorov s tým, že pri náhodnom stretnutí, kde sa nachádzali obžalovaní P. O. a M. W., O. mu povedal, že nech si dobre rozmyslí, či bude držať s nimi alebo pôjde proti nim.

K odvolaniu obžalovaných je potrebné v tomto smere uviesť, že ani krajský súd nezistil dôvod, aby považoval výpovede svedkov K. Z. a V. Z. za nevierohodné. Prečítanie výpovede svedka V. Z. bolo v súlade so zákonom, nakoľko svedok sa v kritickom čase nachádzal vo Veľkej Británii, ani v jednej zápisnici z hlavného pojednávania nie je zaznamenané, že by bol v čase konania na Slovensku a že by obhajcovia žiadali, aby bolo hlavné pojednávania určené tak, aby mohol byť svedok V. Z. na tomto hlavnom pojednávani vypočutý.

Ku skutku v bode 3/ samotná poškodená M. O. v prípravnom konaní označila obžalovaného P. O. za útočníka, ktorý jej spôsobil zranenie. Na hlavnom pojednávani svoju výpoveď zmenila v prospech obžalovaného a rozpory vo svojich výpovediach odôvodnila tak, že v prípravnom konaní preto usvedčila

obžalovaného P. O., lebo keď sa prebrala, v bare niekto vykrikol, že to bol O.. Uviedla však, že v skutočnosti nevie kto jej zranenie spôsobil. Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčený výpoveďami svedkov K. Z. a V. Z., ktorí uviedli, že obžalovaný P. O. fyzicky napadol v kritickom čase poškodenú M. O.. V tejto súvislosti je ďalej potrebné brať do úvahy závery znalca MUDr. Milana Zbořila, ktorý potvrdil mechanizmus vzniku zranenia tak, ako ho uvádzala poškodená M. O..

Súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku podrobne zaoberal výpoveďami obžalovaných, výpoveďami poškodených, výpoveďami svedkov, výpoveďami znalcov ako aj listinnými dôkazmi, preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na jednotlivé časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, ktoré si osvojuje.

V súlade so zákonom preto súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného M. W. v bode 1/ ako trestný čin hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v bode 2/ rozsudku ako trestný čin vydierania formou spolupáchatelstva podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005; konanie obžalovaného P. O. v bode 2/ ako trestný čin vydierania formou spolupáchatelstva podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a v bode 3/ ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005; konanie obžalovaného M. Z. v bode 2/ ako trestný čin vydierania formou spolupáchatelstva podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a v bode 3/ ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Vzhľadom na čas, ktorý uplynul od spáchania trestnej činnosti obžalovanými t.j. od roku 2002 až 2003 a obžalovaní sa nedopustili žiadnej ďalšej trestnej činnosti, žijú riadnym životom, je ich námietka o neprimeranosti dĺžky konania opodstatnená.

U obžalovaného M. W. je podľa názoru krajského súdu možné použiť pri ukladaní trestu ustanovenie § 40 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktoré vyžaduje, aby súd pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody posudzoval, či použitie trestu v zákonom ustanovenej sadzbe by nebolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Krajský súd preto zohľadnil odvolacie námietky obžalovaných M. W. a M. Z..

Krajský súd preto uložil obžalovanému M. W. pri použití ustanovenia § 40 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieňaným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a obžalovanému M. Z. peňažný trest vo výške 2.000,- Eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Vzhľadom na to, že obžalovanému P. O. nebol ukladaný trest a bolo upustené podľa § 235 ods. 2, § 37 Trestného zákona (správne má byť len podľa § 37 Trestného zákona) od uloženia súhrnného trestu a krajský súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku ohľadne obžalovaného, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

V súlade so zákonom je rozhodnutie podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým bol poškodený K. Z., nar. XX.XX.XXXX, odkázaný s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občiansko-právnych.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.